

[Bilgrav-Nielsen]

og fremmest at undgå eksport af våben fra Danmark. Men det er da indlysende, at vi bliver nødt til, så længe vi har et forsvar, også at have materiel til forsvaret. Det har vi heller ikke modsat os i de forhandlinger, der har været ført indtil nu. Det ved hr. Arne Melchior godt.

Men der er tale om at få startet en debat om våbenproduktion her i landet, om våbenproduktion internationalt, om handel med våben, og jeg tror da nok, hr. Arne Melchior vil indrømme mig, at set på det globale plan er produktion og handel med våben et virkelig stort sikkerhedspolitisk problem.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg er tilfreds med, at forslagens sigte altså hovedsagelig er at starte en debat fremfor at få det vedtaget. Jeg stillede faktisk spørgsmålet ikke bare for at komme med snedige bemærkninger, selv om jeg er glad for denne dag at skulle antegne i min kalender, at jeg har overgået mig selv – det må dog være noget i hr. Bilgrav-Nielsens øjne. Jeg mener, det er alvorligt med henblik på de forhandlinger om forsvarsforliget, der skal i gang igen på et eller andet tidspunkt inden for dette år, at hr. Bilgrav-Nielsen og åbenbart hans parti virkelig tænker sig, at vi skal undrage vore egne allierede at sælge dem de våben, de måtte ønske at købe hos os, medens vi samtidig forventer, at de skal sælge os de våben, vi ønsker at have. Det er vel hykleri, så det batter. Det har vel ikke noget med pagtforhold eller samarbejde eller kollegialitet eller solidaritet at gøre: vi skal ikke sælge dem det, de har brug for hos os, men de skal sælge os det, som vi ønsker at købe fra dem. Så kan man vist ikke mene det ret alvorligt med noget forsvar.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg synes, at hr. Arne Melchior på baggrund af de sidste bemærkninger åbent skulle vedstå, at våbenproduktion er nødvendig og gavnlig. Det er jo konklusionen af det, hr. Arne Melchior siger. Han vil ikke tage begyndelsen til en reduktion af produktion og handel med våben. Jeg synes, det var en ganske klar opgørelse af, hvor forskellige opfat-

telserne er hos vore to partier, der vel nok er placeret i midten af dansk politik.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om autorisation af låsesmede.

[Af Arne Melchior (CD) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 92. Fremsat 19/3 80).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Forslaget går i korthed ud på, at der skal udarbejdes regler for autorisation af låsesmede. I marts 1979 var et tilsvarende forslag til behandling i folketetinget. Det fremgår af dette beslutningsforslag, at der ikke tænkes på de mere erhvervsprægede aspekter af sagen, men alene på den kriminalpræventive virkning, som en autorisationsordning efter forslagsstillernes vurdering vil have. Jeg vil gerne fastholde forslagsstillerne på denne indfaldsvinkel til sagen.

Ved behandlingen i 1979 stillede den daværende justitsminister en række spørgsmål i relation til forslaget. Der blev bl. a. sat spørgsmålstegn ved, om personer med tilknytning til låsebranchen begik kriminalitet, og om en autorisationsordning kunne tænkes at begrænse en sådan eventuel kriminalitet. Det var disse og andre spørgsmål, som var baggrunden for, at den daværende minister ikke havde taget endelig stilling til spørgsmålet.